

Den Haag, 16 februari 2023

Beste betrokkene bij het Kerkasiel in de Bethelkapel,

Het is ondertussen meer dan 4 jaar geleden dat we de non-stopviering van het kerkasiel in de Bethelkapel afsloten en in de Grote Kerk in Den Haag met een slotviering afrondden. Met de familie Tamrazyan gaat het goed en dat geldt ook voor vele andere gezinnen die van de afsluitingsregeling konden profiteren en een status kregen. Met vele andere vluchtelingen gaat het intussen natuurlijk helemaal niet goed. Wanneer u het nieuws volgt, kan dat geen verrassing zijn. Europa hijst zich aan de grenzen meer dan ooit in het harnas. In ons werk bij Stek worden we met de gevolgen daarvan ook meer en meer geconfronteerd.

Het kerkasiel in de Bethelkapel is een herinnering die we in dit werk met ons meedragen. Dat zal ook voor u gelden. Het geldt in elk geval ook voor kunstenaars Margherita Moscardini, die mij begin januari vanuit Italië benaderde. Ze bezocht Den Haag en de Bethelkapel en we voerden intensieve gesprekken die ons wederzijds inspireerden.

Het plan om een kunstwerk te maken, waarin het kerkasiel een blijvende plek heeft, liet haar al die tijd niet los. Voor dat kunstwerk heeft ze uw hulp nodig. In bijgaande brief ligt ze haar plan toe.

Het enige dat ik hier kan doen, is haar vraag aan u van harte ondersteunen en aanbevelen. Van harte hoop ik dat uw handen en stemmen in het kunstwerk van Margherita een plek zullen vinden, zoals ze dat ook vonden in het werk van de non-stop viering!

Doe u mee?!

Met hartelijke groet,

Derk Stegeman